

Editorial

«Cal estar sempre embriac», diu el petit poema en prosa de Baudelaire, «per no sentir l'horrible fardell del Temps»; però embriac, de què? «De vi, de poesia o de virtut, com més us plagui!».

Embriacs de poesia, ens plau de presentar el *Visat* de primavera. Fem honor a Charles Baudelaire i commemorem els 200 anys de la seva revolucionària obra poètica amb l'arribada de noves traduccions. També celebrem els 250 anys de Friedrich Hölderlin, autor de formes i continguts entrecreuats, mestre de l'hipèrbaton i del quiasme, reptes majúsculs per al traductor. I enguany a casa nostra recordem el centenari del naixement de Felícia Fuster, pionera de la traducció de la poesia japonesa, i els deu anys del traspàs de Jordi Teixidor, dramaturg i traductor creatiu.

«Embriagueu-vos sense parar!» també de poesia traduïda: us expliquem com ha estat trasplantat Joan Maragall a la llengua anglesa, com han arribat les veus poètiques femenines actuals a l'italià i com és possible que Salvador Espriu parli en esperanto. I us parlem del Manuel de Pedrolo traductor de poesia, inèdit fins fa poc temps.

La poesia, com la flor sublim desclosa baudelairiana, és alhora «literatura reduïda a l'essencial», per a Paul Valéry. Gaudiu-la amb les reflexions i els comentaris que us ofereix aquest *Visat* 31.